

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De translatione sancte corone domini. Cap[itulu]m. xlv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

ageret. Deciusq; magicis artibus eius cōstātia ascriberet: iussit eum plumbatis durissime ces- di. Quam autē ad dominū vt acciperet spiritū eius: vocq; ei de celo facta est audientibus cū- ctis: q; adhuc ei multa certamina deberentur. Eum autē cesar astantibus diceret: q; ipm per magias demones confortaret: iussit eum in ca- tasta extrēdi: et iterum scorpionibus verberari. Tūc romanus miles inter ceteros assistēs ibi- dem vidit ante laurentium iuvenem pulcherrī- mum: eius vulnera lintheo extrergerēt. Et cum iussu decij et valeriani de catasta solutus hippo- lito redditus esset custodiendus: affuit romanus ad pedes eius: et viceum aque attulit: seq; ba- ptizari instanter postulavit: quem beatus lau- rentius credentem baptizavit: propter quod a decio detētus et fustibus cesus ac decollatus est: vt dictum est supra in eius passione quinto idus augusti. ¶ Eadem nocte iussit sibi decius cesar cum valeriano prefecto parari tribunal in the- mis olympiads sibiq; laurentiū p̄sentari. Eū autē hippolitū dixeret: et se christianum clamare veller: dixit ad eū laurentius: vt in interiori ho- mine xpm absconderet: paululūq; sustineret: et dū ipm christus vocaret: ad eū veniret. Omnia ergo tormentoz genera deferunt. Dixit autem decius laurentio: vt aut sacrificaret: aut ipsam noctem in eū cū supplicis expēderet. Cui lau- rentius respondit: q; nos eius nihil obscurū ha- bebat: sed omnia sibi in lucē clarebāt: tūc iussit vt os eius cū lapidib; ruderetur. Et cū in hoc ruderet: et christo gratias ageret: iussit cesar vt afferret lectus ferreus in quo requisiceret cō- tumax laurentius. Allatus autē est lectus cū co- stis ferreis tribus in modū craticule. Vniuersi ergo laurentiū exiit: super cratem ferream ex- tendit: et allatas p̄unas subterponit: atq; ips; desuper furcis ferreis compresserūt: et cōtinue carbones magis accensos sub crate ministra- bāt. Eūq; martyr christi ad decij diceret q; car- bones ipsi sibi refrigeriū prestabant: cesari autē eternū supplicij ministrabāt. Valerianus pre- fectus illuz iterū ad deoz sacrificia suadebat. At martyr christi inter incēdia constanter per- seueravit: et iam mortū p̄tinens ad declum irris- dens dixit: vt q; ipsum vna parte satis assisset: aliam regitans coctam manducaret: et gratias agens deo: quia ianuas celi ingredi meruisset: emisit spiritum. Confusus decius eū valeriano ambulavit in palatium tyberij: relicto corpore super ignē: qd hippolitū summo diluculo ra- puit: et in predio cyriace vidue qd est via tybur- tina occultavit: atq; iustino p̄sbytero nūciavit: qui ambo hora vespertina corpus tulerūt: et ibi iuxta in agro verano in crypta ibi positus sepe- terunt quarto idus augusti. Christiani autem tetunantes triduo sup corpus vigilas celebra- rūt: mugitus dantes et lachrymas effundētes: passus est circa annū dñi. cclx.

Septimus

De sanctis centū et sexagintaq; martyribus. Cap. xliij.

Quoniam sexaginta et septem martyres milites rome passi sunt sub aureliano imperatore. Quos oēs christianos repertos idē impator extra ve- bem via salaria duci precepit: et ibidem oēs simul capite trācari. Quoz ibidem corpa a xpianis recondita sunt. Qui passi sunt iij. idus aug. vt ex martylogio adonis habet. ¶ De translatione sancte corone domini. Cap. xlv.

Translatio scē spi- nec corone domini facta est tem- poze karoli magni imperatoris vt helinādus testat. Cū eū pa- triarcha hierosolymitanus a pa- ganis de sede sua fuisset expul- sus ciuitasq; vastata: veniens ad cōstantinopolim ad imperatorē conquestus est sibi de perse- cutione per gentiles in christianos illata. Quil super hoc missis literis karolum magnum in subsidij requisivit. Ipse hō congregato exerci- tu mare transiit: et ciuitatē sanctaz a paganis redemit: eisq; expugnatū patriarcham in sede sua reposuit. ¶ Eūq; post victoriā cōstantino- polim rediisset: imperator cōstantinopolitanus obtulit sibi quicquid petisset. Qui reliqas pas- sionis dñice pro premio petiit et accepit. Nam post triduanū ieiunij omni populo indicij: cun- ctis ad ecclesias cōuenientib;: aperta est theca in q̄ corona xpi spinea seruabatur. Statimq; mi- ra odorib; resperfa fragrantia per totam ciuitatē trecenti egroti a diuersis languorib; sunt sana- ti. Educta autē corona lignū eius renitescere ce- pit et flores pducere. Eūq; daniel eps neapolitanus coronā secaret: vt pars eius karolo cōce- deretur: magis adhuc florescere perseuerabat. Et dū karolus de florib; collectis chirothecam vnā ex suis impleret: et eam tenendā hebronio archiepo tribuisset: vt aliam similiter impleret: atq; vterq; ipsoz ex deuotōe nimia lachrymis profusus esset: putauit karolus chirothecā in manu archiepi posuisse: ipseq; putauit eā acce- pisse: sed ex inuidantib; lachrymis acie oculozū obtusa: necq; karolus chirothecā in manu archi- episcopi posuit: nec ipse eā accepit. Sicq; chi- rotheca plena floribus in aere pependit: donec aliam rex floribus impleuit: et cōuersus primū pendere conspexit. Ex quib; postmodum effusi flores predicti in māna conuersi sunt quod vsq; hodie in monasterio sancti Dionysij seruatur. ¶ Quidam hō existēs cecus surdus et mutus: qui ipas infirmitates per annos. xxxij. passus fuerat: in educatione corone visum recepit: in ipius sectione auditum: in florū emissionē lo-

De sanctis in mēse augusti occurrētib. Fo. lxxxix.

quelam. Obtinuitq; rex partem corone & clauū dominicum: cuius tactus virtute puer habens manum aridam cum dextero latere sanatus est. Obtinuit etiā fructum magnum dominice crucis: sudarium domini: camisia virginis: & sciam pueri iesu: ac brachium symeonis pphete. Rediēsq; domum dum esset in castro ligimedo: ipsarum reliquiarum virtute & cōtractu mortuus vnus resurrexit. Deinde veniēs aquisgranī sanati sunt egri: quasi innumerā a diuersis la guoribus. Sicq; partem dominice corone cum alijs sacris reliquijs pmissis parisijs detulit: & ibidē honorifice collocavit. iij. idus augusti.

De sancto tyburtio martyre. Cap. xvi.

Tyburtius martyr rome pas sus est sub dio cle tiano & maximia no imperatoribus: agente pfecto vrbis fabiano. Cui pater chomatius pfectus cuz morbo grauissimo laboraret: & audisset quontam trāquillu nus eius atrineno pater san

ctorum marci & marcelliani graui infirmitate detētus a sancto sebastiano conuersus & bapti zatus sanitate percepisset: vt supra dictū est in passione sancti sebastiani. xiiij. kalen. februarij. rogauit trāquillinū: vt ad se adduceret illū q; si bi dederat sanitatē. Cūq; ad eū venissent seba stianus & presbyter polycarpus: & ipse pro sui sa lute exoraret: dixit ei sebastianus: vt prius oia idola abnegaret: & confringendi ea sibi potesta tem concederet: & sic sanitatem acciperet. Qd cum ille licet multū renitens tādē annuisset: polycarpus & sebastianus accincti plusq; ducē ta idola confregerunt. Et cum sic: nec chroma tius liberatus esset dixerunt: quia ex quo salu tem non perceperat certum erat: q; aliqua ido la reseruauerat. Tūc idicauit habere thalamū in quo erat omnis disciplina stellarum pro quo pater suus ducēta auri pondera ex panderat et per hoc futura omnia p̄uidebat. Et cum sua dentibus sanctis: vt ipm opus destrui cōsentiret: & filius eius tyburtius iuuentis opus: tam preclarum dissolui cōtradiceret: tādē ad hoc deuenit: vt duo clibanī accenderent: vt si destru ctio opere pater suus sanitatē nō p̄ciperet: am bo sancti vini cōcremarentur. Q̄pere ergo des tructo angelus pfecto apparuit: & ipm de le cto sanū eleuauit: sicq; chomatius cū filio suo tyburtio & of familia sua numero. D. cccc. pro missi sexus fidem perceperūt: oēs q; baptiza ti sunt. Post hec dum feruente persecutione dioeletiani & maximiani chomatius a pfectu ra depositus: cū multis xpianis in cāpaniā exiit actus esset. Filius eius tyburtius amore mar tyri fragrans in vrbe resedit cū scō papa caio

continue ieiunijs et orationibus vacans. Qui die quodam transiens occurrit hōi qui de alto lapsus adeo caput et oia mēbra quassauerat: vt iam de sola sepultura eius ageret. Et conuoca tis seorsum parentibus indicauit eis virtutem nois xpi. Atq; dum super corpus hois lente dis tisset orationē dñscam & symbolū apostolorū: sa num & consolidatū parentib; restituit. Quos cōuersos vna cū iuvene ad papā caū adduxit: qui eos oēs baptizauit. Interea sentente psecutione torquatus quidē xpianus qui apostatauerat sancto caio pape se callide sociauit: & si mulata xpianitate arte egit vt ipse vna cū scō tyburtio orātes ab infidelib; cōprehēderent: qui & fabiano pfecto presentati sunt. Et dū p̄festim torquat xpm negasset: & hoc idē tybur tio suaderet: ip̄e magis xpm p̄fiteret. Iussit fabianus carbones accendi: & vt tyburti: aut thura super eos dñs imponeret: aut nudis pedibus desup ambularet. Qui inuocato xpi no mine nuda planta sup carbones incedens ille sus pmanit: quē fabian; via laucana extra vr bem eductus decollari precepit vbi & sepultus est. iij. idus augusti.

De sancto chomatio & socijs mar. Cap. xlv.

Chomatius martyr

cuz socijs suis martyriū passi sunt apud cāpaniā xpibus dio cletiani & maximiani impator: qui chomatius prius fuit vrbis pfectus: & pater sancti tyburtij supradicti: qui graui languore dudū pressus a scō sebastiano martyre & polycarpo p̄byterofanar: & ad xpm cōuersus atq; baptizatus est: vt supra p̄tine actū est in passione tyburtij. Cū aut xpianorū psecutio sub p̄fatis impatorib; ebulliret. Chomatius de consilio pape caij cum multitudine xpianor: & cū oi familia. D. cccc. numero pmissi sexus: vt psecutionē declina rent in cāpaniā p̄rerunt: ibiq; degentes a dio cletiano p̄scripti sunt in exiliū & multa inopia afflicti in confessione xpi post lōgū tps in pace quieuerunt martyrio coronati. Quorum dies dormitionis ignori sunt: vnde & sancti tyburtij passioni subdunt: quorū principalior chomatius pater ipsius tyburtij fuit.

De sancto chomatio ep̄o Cap. xlvij.

Chomatius

ep̄s aquileseñ. fu it: & claruit repo re theodosij ipa toris: damasi pape sub cuius metropoli floruit heliodorus ep̄s atrinēñ. de q; supra actum est in cl' gestis. v. idus iulij. Ip̄e em̄ heliodorus hunc san ctum chomatium vltimū: &